

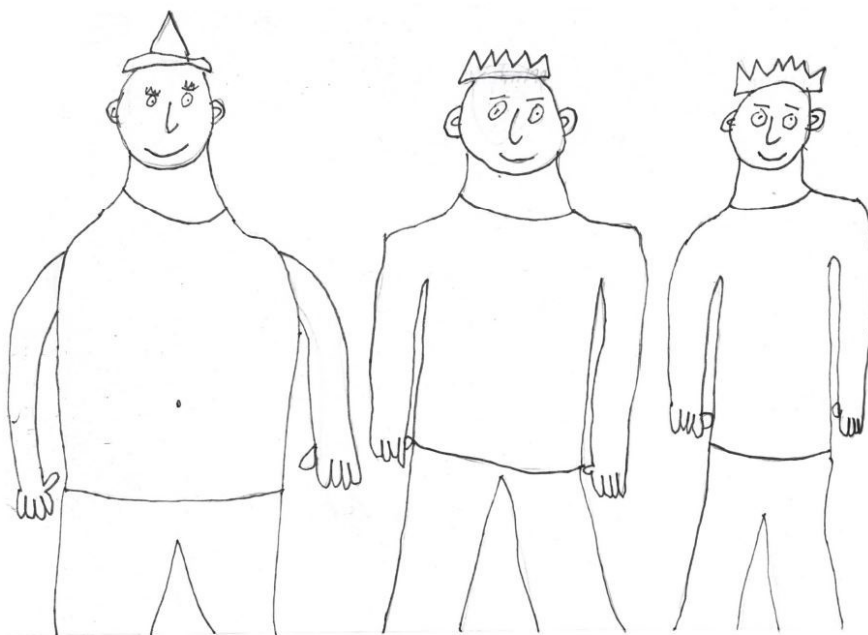
Časopis Farního sboru Českobratrské církve evangelické ve Valašském Meziříčí

Leden 2021 / 221

Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se: „Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“ Když to uslyšel Herodes, znepokojil se a s ním celý Jeruzalém; svolal proto všechny velekněze a zákoníky lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit. Oni mu odpověděli: „V judském Betlémě; neboť tak je psáno u proroka: ‚A ty, Betléme, v zemi judské, zdaleka nejsi nejmenší mezi knížaty judskými, neboť z tebe vyjde vévoda, který bude pastýřem mého lidu, Izraele.‘“ Tehdy Herodes tajně povolal mudrce a podrobně se jich vyptal na čas, kdy se hvězda ukázala. Potom je poslal do Betléma a řekl: „Jděte a pátrejte důkladně po tom dítěti; a jakmile je naleznete, oznamte mi, abych se mu i já šel poklonit.“ Oni krále vyslechli a dali se na cestu. A hle, hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě. Když spatřili hvězdu, zaradovali se velikou radostí. Vešli do domu a uviděli dítě s Marií, jeho matkou; padli na zem, klaněli se mu a obětovali mu přinesené dary – zlato, kadidlo a myrhu. Potom, na pokyn ve snu, aby se nevraceli k Herodovi, jinudy odcestovali do své země. (Evangelium podle Matouše 2,1-12)

Milí přátelé, sestry a bratři,

příběh o klanění mudrců mě vždycky fascinoval dvěma věcmi: 1. – tím, že vůbec v evangeliu je, když astrologie byla a je v judaismu zapovězená. Jedno španělské přísloví říká, že Bůh umí psát rovně i na křivých rádcích. 2. – tím, jací mudrci byli – že dokázali přijmout, že věci jsou úplně jinak, než si to představovali: když hledali dítě v královském paláci a našli je v chlívku (podle Lukáše)

obr. Kryštof Tkáčik

nebo v lepším případě v nějakém obyčejném domě (podle Matouše), nevycouvali s omluvou, že jsou na špatné adrese, ale padli na kolena a odevzdali mu královské dary. A těšilo mě vždycky, že je modelovým příběhem o tom, že Boží láska, darovaná a zjevená v Ježíši Kristu, je tu pro všechny národy světa. Bůh není kmenový či místní bůh, je Bohem celého vesmíru a sklání se a dává se všem. Více k tomuto biblickému příběhu se dočtete ve výborné biblické hodině od našeho br. vikáře Aleše Zapletala, která je na webových stránkách.

Možná si řeknete, že ten příběh je sice krásný, ale přece jen legendární. Víte, že na mapách je část označená jako „legenda“ – *vysvětlivky*. O to v legendách jde: jsou to silně lidské příběhy s přesahem mimo nás, které nám *vysvětlují* něco, co je velmi důležité. Neptáme se, jestli se to tak opravdu stalo, protože to není důležité. Důležité je, že se to stále znovu děje, že ty důležité a silné příběhy se stále znovu podobně opakují. Tento přístup nám může pomoci i u některých biblických příběhů. Je to věcí odborného bádání a diskuse, kterých biblických příběhů se to týká. Čím je bádání dále, tím více se zjišťuje, kolik biblické látky je legendární (byl jsem až překvapen, když mě br. vikář seznamoval s nejnovějšími poznatky z bádání v oblasti Starého zákona, jsem už skoro dvacet let po škole a nestíhám držet krok). O to víc je třeba umět navazovat i na příběhy, které se možná staly jinak nebo se historicky nestaly, ale přesto z nich můžeme díky Duchu svatému čerpat inspiraci a mohou nás proměnit. O to totiž ve skutečnosti jde: ne jestli se nějaký příběh ve skutečnosti stal, ale jestli mě promění, když mu naslouchám. Proto si dovolím přinést ještě jednu legendu, kterou vypráví biskup Ansgar (Oskar) Puff z Kolína nad Rýnem, kam byly (opět podle legendy) přeneseny ostatky tří králů:

Když odcházeli mudrci z Betléma, ještě se jednou podívali zpět na městečko, které měli jako na dlani. Najednou uviděli zvláštní podívanou: hvězda, která je dovedla k narozenému děťátku, se rozprskla na tisíc malých hvězdiček, které se rozletěly do všech světových stran. Mudrci vůbec netušili, co by to mohlo znamenat. Na své cestě domů přišli na rozcestí. Nevěděli, kterou cestou se dát, a zeptali se nějakého cizince: ten jim dobře poradil, a když viděl, že s sebou nemají moc jídla, dal jim něco ze svých zásob. Najednou uviděli mudrci, jak nad hlavou toho cizince svítí malá hvězdička. O několik hodin později upadl jeden z mudrců na zem a zranil se. Jedna žena, která bydlela blízko, přispěchala s mastmi a obvazy, aby obvázala jeho krvácející ránu. A v tom uviděli mudrci, že té ženě svítí nad hlavou malá hvězdička. Večer se uložili ke spánku v blízkosti nějakého statku na zem. Ale začalo pršet a bylo docela zima. V tom přišel statkář z toho stavení a nabídl mudrcům teplou a suchou místnost, kde mohli přespat, a pohostil je. Mudrci si všimli, že nad hlavou toho statkáře svítí malá hvězdička. To už tušili, co se stalo na Betlémských polích: Hvězda je dovedla do Betléma, na místo, kde mohli spatřit Boha, který se stal člověkem. A nyní viděli malé hvězdy všude, kde Boží láska působí skrze lidi, kde si lidé všimnou, když jsou druzí v nouzi, kde si lidé vzájemně pomáhají a mají se rádi. A když se budeš dobře dívat, pak uvidíš i u lidí ze svého okolí, že jim svítí nad hlavou malá hvězdička.

S kolegyněmi a kolegy jsme na virtuální schůzi sdíleli další zkušenosti s konáním bohoslužeb v době karantény. Dříve jsme nadávali na velké kostely na vesnicích, které jsou poloprázdné. Dnes jsme rádi, že je máme, protože se povolená účast na bohoslužbách počítá podle kapacity míst k sezení. Např. v Jablůnce a v Pržně, kde jsou velké nevytápěné kostely, chodí do kostela téměř tolik lidí, jako dosud. Rozpomenuli se na staré časy, kdy lidé chodili do kostela celou zimu, dobře se oblékli a podstupovali větší riziko, než my dnes, protože nachlazení a zápal plic měly v době před antibiotiky větší smrtelnost než dnešní covid. V některých sborech naopak už teď rozhodli o konání bohoslužeb on-line až do Velikonoc včetně, protože chtějí chránit starší lidi, kterým by to nedalo, a do kostela by šli. Dlouho jsme si mysleli, že není znám přenos nákazy v kostele, ale už víme, že v jednom sboru onemocnělo naráz po vánočních bohoslužbách 17 lidí – ale také víme, že společně zpívali a někteří měli roušky „na půl žerdi“ (a někteří si snad také podali ruku). Neonemocněli všichni, kupodivu některým starším lidem se to vyhnulo. Nikdo nevíme, jak přenos funguje a proč se někdo nakazí a někdo ne. Opatrnost je na místě nejen kvůli riziku smrti nebo následků, ale také kvůli přetíženým zdravotníkům, kteří už „melou z posledního“. Nám, kteří jsme měli lehký průběh, to nepřijde, a také nás může klamat, že se nenakazili ani naši nejbližší, od kterých jsme se neizolovali, ale také známe lidi, kteří na tom byli nebo jsou zle, ač nepatřili do „rizikové skupiny“. Také již všichni dobře víme, že i to relativně malé procento lidí, kteří potřebují hospitalizaci nebo i intenzivní péči – z velkého počtu nakažených – nemocnice zaplňuje a že situace je kritická. I ve věci očkování je třeba myslet nejen na sebe, ale na celou společnost, která musí být „proočkováná“, aby pandemie odezněla. Prosím, vyhledejte si k tomu informace sami, nečtěte jen to, co s Vámi někdo hromadně sdílí, to totiž často bývá něco nepravdivého. Doufám, že si nezvykneme na on-line přenos tak, abychom zlenivěli a po odeznění pandemie si sledováním z domova nahrazovali účast na bohoslužbách. Více k tomuto tématu najdete v článku od ses. Blanky Maršákové.

V tuto dobu se obvykle konají ekumenické bohoslužby. Některé můžete sledovat v televizi (přenosy zpravidla jen s účastí sloužících), mnohé jsou i na internetu. V emailu, kterým rozesílám odkaz na toto číslo časopisu, posílám také odkazy na ně. Na staršovstvu i s br.f. Pavlem Stefanem jsme se shodli na tom, že je letos „neodbudeme“ on-line přenosem, ale že počkáme, až to situace umožní, a celou „sérii“ čtyř bohoslužeb budeme slavit společně. Více k tématu ekumeny je v článku, který jsem na požádání psal v prosinci pro Katolický týdeník, a teď jsem jej trochu rozšířil, protože zde mám více místa.

Možná jste to již četli v e-mailu nebo v dopise k tištěné biblické hodině, ale raději to napíšu i sem: Na staršovstvu jsme už minulý rok obdrželi usnesení synodu o novém znění apoštolského vyznání víry. Podle původního usnesení staršovstva jsme se měli učit nové znění až z nového evangelického zpěvníku, ale staršovstvo se nyní rozhodlo, že se naučíme synodem usnesené znění už nyní, v době karantény, kdy se bude text promítat na obrazovkách počítačů. Pro Vás, kdo nemáte internetové připojení, zde otiskujeme nové znění, které se od staršího liší jen v pravopisu „pod **Ponciem** Pilátem“,

v předložce „**po** pravici Boha, Otce všemohoucího“ a ve znění tří článků v závěru (změnu si žádalo zejména „svatých **obcování**“). Až budou bohoslužby opět veřejné, bude text vytištěný a přilepený k pořadům bohoslužeb, které jsou k dispozici na poslední lavici.

Apoštolské vyznání víry

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země. I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen.

Na webových stránkách visí dopis synodního seniora ČCE br. Daniele Ženatého k vydání nového zpěvníku ČCE. Rozváželi jsme je také spolu s texty kázání a biblických hodin. Prosíme, promyslete si, zda byste si chtěli zakoupit zpěvník pro sebe i pro své blízké v první „distribuční vlně“ za nižší cenu. Staršovstvo také vyhlásí sbírku na pokrytí nákladů na zakoupení zpěvníků, které budou k dispozici v kostele pro účastníky bohoslužeb. Hromadné objednávky ze sborů se budou vyřizovat na jaře.

Vzhledem k tomu, že jsem prodělal nemoc Covid-19, mohu Vás nyní minimálně po dva měsíce navštívit bez rizika nákazy – pokud máte zájem, prosím, ozvěte se, rád přijdu. Děkuji.

Pro ty, kdo nemají připojení k internetu, nabízí staršovstvo možnost zapůjčení flash disku („flešky“) s videonahrávkami bohoslužeb nebo audionahrávkami biblických hodin, které je možné si pustit nejen na počítači, ale i na některých novějších (plochých) televizorech. Mohu Vám také přivést notebook (přenosný počítač), na kterém Vám mohu bohoslužby z našeho kostela pustit a pak si u Vás notebook zase vyzvednout. Neostýchejte si o to říct.

Přejeme Vám s oba br. vikářem povzbuzení a potěšení z Božího slova, zachování dobrého zdraví i dobré mysli a Boží pokoj i požehnání. Myslíme na Vás v modlitbách a těšíme se na viděnou, až se budeme moci opět setkávat.

Srdečně Váš *Daniel Heller*

Jubilanti

Lubomír Palacký
Zdeněk Číž
Marie Randýsková
Bohuslava Badošková

Josef Šrámek
Emilie Rykalská
Jan Ondrášek
Jiřina Jakubíková
Karel Koláček

Tento titulěk jsem si vypůjčila z názvu knihy T. Halíka (vyšla v létě 2020). Je to knižní podoba kázání, která přednesl v kostele Nejsvětějšího Salvátora v Praze, a tak předstupoval po celou dobu velikonoční karantény před prostor prázdných lavic a hleděl jen do oka kamery. Jeho myšlenky mě zaujaly natolik, že některé předkládám i vám k zamyšlení.

Motto knihy vycházející z Bible z oddílu Kazatel 3, 1-8, je příznačné.

Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas: „Je čas zrození i čas umírání; čas sázet i čas trhat; je čas zabíjet i čas léčit; čas bořit i čas budovat; je čas plakat i čas smát se; čas truchlit i čas poskakovat; je čas kameny rozhazovat i čas kameny sbírat; čas objímat i čas objímání zanechat; je čas hledat i čas ztácet; čas opatrovat i čas odhazovat; je čas roztrhávat i čas sešívát; čas mlčet i čas mluvit; je čas milovat i čas nenávidět, čas boje i čas pokoje.”

Přestože v naší zemi i v našem životě na okruhu civilizace se mnohé kostely vyprazdňují, počet lidí hlásících se k církvi klesá, není důvod k beznaději. „I v křesťanství musí něco umřít,” říká Halík, „aby pak mohlo vstát z mrtvých v nové, proměněné podobě. A tato nová podoba se už rodí a my můžeme být toho svědky, aktivními účastníky.” Je třeba posilovat důvěryhodnost křesťanství, jeho srozumitelnost, vést lidi unavené dnešní civilizací k zastavení. I obvyklou kostelní praxi je užitečné někdy přerušit a hledat nové cesty.

Halík varuje před konzumem bohoslužeb na televizních či počítačových obrazovkách, nabízí spíše liturgická slavení v rodinách či osobní meditaci. Modlitba však není magickým prostředkem, jak donutit Boha, aby plnil naše přání na objednávku, nýbrž prostorem ticha, v němž hledáme Boží vůli a čerpáme sílu naplnit jeho přání a záměr. Halík připomíná i slova apoštola Pavla: „Naslouchejme Duchu svatému, který se modlí v nás.” (Ř 8, 26-27)

V krizovém období pandemie Halík nedoporučuje slavit eucharistii: „Hostinu nelze nahradit hostinou na dálku. Reálná přítomnost Krista ve svátosti je spojena s reálnou přítomností věřícího.”

I na pozadí současné situace vyplouvají na povrch i hlubší rány tohoto světa. Halík upozorňuje na krizi církve, na novodobé farizeje, na problémy politického populismu i fundamentalismu. Ukazuje, že se na dobu pandemie nemá nahlížet jako na Boží trest, ale jako na výzvu k solidaritě, k hluboké vnitřní proměně: „Jsem přesvědčen, že Boží výzvou této doby je usilovat o celosvětové soucítění, solidaritu a o snahu proměnit nezadržitelný proces globalizace v proces dorozumívání se, vcitřování se do života druhých.”

Knihou *Čas prázdných kostelů*, podle slov autora, „všemi těmito zamyšleními nahlížíme do jedné ze skromných dílen a laboratoří křesťanské budoucnosti.“ Takovýchto ostrůvků naděje je naštěstí dnes více. Pečujme o ně, braňme je a usilujme o jejich zdokonalování.

Pozn. populismus - úsilí o získání přízně bez ohledu na věc samou

fundamentalismus - lpění na původních zažitých ideologických základech

Osobní zkušenost s ekuménou

Daniel Heller

(psáno pro Katolický týdeník v prosinci 2020, rozšířeno v lednu 2021)

V naší rodině se vypráví historka o tom, jak se babička s dědečkem chtěli za války vzít. Dlouho neváhali, protože by jinak byli nasazení „v Říši“. Prababičku trápilo, že je budoucí zeť evangelík. Chtěla získat dovolení od faráře, ale neopustila to náhodě: slyšela, že u sv. Ignáce je nějaký „hodný zpovědník“, tak jela tramvají na Karlovo náměstí – a vyšlo to: prý jí řekl, ať je ráda, že je věřící. S nadsázkou jsme si říkali, když se to vyprávělo: „Jinak bychom tu nebyli.“ Ale kdoví, mladí už tehdy měli svou hlavu.

V raném mládí jsem v evangelické církvi slyšel mnohá svědectví o vzájemnosti, solidaritě a překonávání hranic z doby komunismu. Ekumena se konala „zdola“, protože shora to nešlo, komunisté spolupráci církví samozřejmě nepřáli. Rodiče mi vyprávěli o lesních brigádách a jiných mládežnických setkáních, dědeček ekumenických seminářích v Jirchářích a o společné práci na ekumenickém překladu Bible, jiní lidé zase o spolupráci v disentu. Víím o mnoha letitých a nerozlučných přátelstvích mezi katolíky a evangelíky.

Na Evangelické teologické fakultě nás hodně ovlivnil prof. Pavel Filipi. Na kritiku nějaké bohoslužby (že prý nebylo poznat, o kterou církev se jedná) odpověděl tím, že to je v pořádku, neboť ekumenická konvergence je žádoucí. Během studií v Německu jsem zažil, jak může spolupracovat sousední katolická a evangelická farnost: konat společně všechno, co lze: biblické hodiny, pěvecký sbor, setkání mládeže i seniorů. Přišlo mi jasné, že to do budoucna jinak ani nepůjde, ale že to navíc může být i velká radost.

Na hnutí *Taizé* mě fascinovala jeho mohutnost i působnost. Vzpomínám na to, jak jsem tam prožil několik dní, ale i na setkání – pouť důvěry v Praze v roce 1990. Mám v živé paměti babičku se dvěma vnoučaty, německé katolíky, kteří u nás tehdy nocovali. Babička se někde v Praze ztratila (mobily ještě nebyly), ale naštěstí se zase našla. Po 25 letech na dalším setkání v Praze bratr Alois navrhl, aby v každém městě byl jeden kostel vyhrazený k ekumenickým setkáním, aby bylo zřetelné, že se křesťané společně schází a aby vytvářeli společný domov či prostor.

Na půdě dialogu v ekumenické radě církví jsme vnímali, že chceme táhnout za jeden provaz. S několika mladými lidmi jsme zorganizovali ekumenický putovní tábor, kdy se každý den slavila eucharistie (střídavě katolická a evangelická) a účastnili jsme se jí vzájemně i bez možnosti přijímat – zážitek bolesti se (u těch, kteří to zažili) stal motorem k další ekumenické snaze. Pochopili jsme, že Ježíšova výzva, abychom byli jedno, je nárok, který musíme vzít vážně.

(pokračování v příštím čísle)

• Reminiscence

- benefiční online koncert ve prospěch Diakonie Aleše Zapletala je zmíněn v posledním čísle Českého bratra
- sestra Dobra Krupová navrhuje používat při bohoslužbách novou verzi Apoštolského vyznání víry – staršovstvo souhlasí
- bratr Aleš Zapletal navrhuje zařazovat při bohoslužbách více písní ze zpěvníku Svítá - staršovstvo souhlasí
- byl diskutován pořad online bohoslužeb – kazatelům se doporučuje kázání více strukturovat a provést závěrečné shrnutí, do streamu písemně uvést „chvilé ticha“ nebo „chvilé osobního ztišení“

• Další termíny – sobota 30.1. 2021 – konvent on-line

• Finance

Sestra Eva Janírková podala finanční informace k 31.12.2020

Pokladna: 51 149,- Kč

Účet: 94 094,- Kč

Saláry hotově: 43 000,- Kč

Saláry bankou: 270 170,- Kč

Sbírky: 21 878,- Kč, z toho účelová 1 100,- Kč, pro potřeby sboru 12 983,- Kč, na střediska Diakonie 2 895,- Kč na bohoslovce 4 900,- Kč

Staršovstvo děkuje všem dárcům i dárcům mimo náš sbor.

Zřízení platební brány pro náš sbor za 149,-Kč/měsíc + 1 % z každého příspěvku – nebudeme v našem sboru zavádět. Na celocírkevní úrovni probíhají jednání o dalších možnostech darování finančních prostředků ČCE s použitím platebních bran.

• Zprávy ze střediska Diakonie

Bratr Jelínek informoval o online konané DR střediska 15.12.2020. Řešil se provoz střediska za koronaviru a financování střediska. Sestra Dobra Krupová informovala o aktuální situaci, která je dosti napjatá z důvodu úmrtí klientů a nemocí personálu.

• Korespondence

Sborová zásilka - úřední pošta - listopad/prosinec 2020:

Vyhlášení celocírkevní sbírky pro bohoslovce, vikariát, podporu začínajících kazatelů a další vzdělávání kazatelů. Rozvojový plán sborů ČCE (odloženo na projednání naživo, viz www.ustredicce.cz/Ustredni-cirkevni-kancelar/Dokumenty/Strategicke-planovani).

Termíny zasedání synodní rady v r. 2021. Pravidla pro udílení Medaile vděčnosti.

Sborová zásilka - informativní pošta - listopad/prosinec 2020:

Průběžná informace SR o naplňování Strategického plánu ČCE. Ordinance farářů a ordinace výpomocného kazatele – pozvání k on-line přenosu ordinačních bohoslužeb. Nabídka brožurky *Modlitba*. Nabídka knih z nakladatelství Kalich. Informace z ekumenického oddělení ÚCK. Nabídka tel. linky spirituální podpory. Program týdne modliteb za jednotu křesťanů. Pozvání k setkání partnerů farářek a partnerek farářů.

Pozvání na kurz *Co by měl vědět každý presbyter* a na školení hlavních vedoucích táborů.

Další pošta listopad/prosinec 2020:

Parte br.f. Jana Pokorného a br.f. Svatopluka Karáska

Pastýřský list synodního seniora a Dopis s informacemi k připravovanému vydání nového evangelického zpěvníku

ekonomické informace, vánoční pozdravy, další informace a nabídky

• **Různé:**

- Bratr Aleš Zapletal podal stručnou informaci o dokumentu naplňování Strategického plánu ČCE.
 - Nový zpěvník – vyzvat členy sboru, aby přispěli na nákup zpěvníku, který budou používat v kostele. Pro členy sboru bude přístupný hromadný objednávkový list na nákup zpěvníku za zvýhodněnou cenu.
 - Členům sboru, kteří nemají možnost sledovat online bohoslužby bude nabídnuta možnost přehrání na sborovém notebooku nebo zapůjčení flash disku s nahrávkou bohoslužeb pro přehrání v televizi – zajistí bratr Heller.
- **Příští porada staršovstva:** v pondělí u 1. 2. 2021 v 18:00 hod. on-line

Pastýřský dopis synodního seniora ČCE

Milí přátelé, sestry a bratři,

základ Vánoc roku 2020 se oproti letům předchozím nemění. Bůh se stal člověkem a jako ukřižovaný a vzkříšený Pán světa nás zbavuje viny a vede k plnosti lásky a spravedlnosti.

Souvislosti letošních Vánoc jsou však od předchozích let odlišné.

Nebezpečí koronaviru mění dosavadní způsob života. Co bylo dříve samozřejmé, už samozřejmé není.

Letos proto dostáváme všichni stejný vánoční dárek. Jaký? Nekončící množství otázek.

Některé z nich mohou znít takto:

Prožíváme pouze krátkou etapu omezení, po níž se vše vrátí do předchozího stavu?

Nebo se nacházíme v počátcích trvalé změny?

Rodí se doba skromnějšího životního stylu?

Jak to vše ovlivní v příštích letech životy našich dětí a vnuků?

A co život sborů a církve? Chvěje se v základech, když nemůžeme být delší čas spolu ve shromážděních?

A další a další otázky vyskakují v našich myslích.

V moci narozeného Krista nemusíme pasivně čekat na to, jak to všechno dopadne. Tím bychom jen ničili neopakovatelnou hodnotu každé nové minuty, která je nám dána.

I proto je krásné, kolik lidí na celé planetě aktivně nachází své místo v boji proti pandemii.

Z bohatství možností co můžeme dělat, si dovolím doporučit tyto:

Hledejme, jak potěšit a povzbudit ty, kteří jsou kvůli covidu-19 izolováni od ostatních.

Nebojme se sobě i svému okolí připomínat, že skromnost neznamena nouzi.

Připomínejme si, že i dnes trpí miliony lidí rozličnou nouzí a pronásledováním. Hledejme, jak jim pomoci.

Modleme se, aby nás i ostatní Bůh sílil, když jsme nemocní, když pláčeme nad úmrtím svých milých, když dopadáme na dno svých sil, když se ocitáme na konci slepých uliček, když nám je (a možná bude) zle.

Protože, přátelé, pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum, hájiti bude srdcí našich i smyslů našich v Kristu Ježíši.

S úctou a srdečným pozdravem *Daniel Ženatý*, synodní senior

Děti

Ohlasy na videa pro děti (náboženství on-line)

Daniel Heller

Jan Křtitel

Jméno: *Jan Křtitel*

Rodiče: *Zachariáš, Alžběta*

Povolání rodičů: *Zachariáš (kněz), Alžběta nevěsta*

Povolání: *proch*

Pracovní prostředí: *při řece Jordanu*

Pracovní pozice: *hořá sňatek*

Nadřízený: *Bámbůk*

Přezdívka:

Image: *měl sáz z oblouků msti, hořez pás kolem kůže*

Náplň práce: *lietiti lidé*

Pracovní úspěchy: *nové lidi, aby dělali práce*

V minulém čísle psal br. vikář o tom, jak natáčíme videa pro děti. Někdy také zadáváme domácí úkoly, někdy nám přijdou i zpět vypracované. Vážíme si toho, protože víme, kolik učení musí děti s počítačem zvládnout. Jednu vzornou odpověď na lekci o Janu Křtiteli si dovoluujeme uveřejnit. Zkuste se zamyslet nad tím, jak byste odpověděli Vy.

Diakonie Valašské Meziříčí

Adresa: Žerotínova 1421, Valašské Meziříčí, 757 01

Telefon: 571 629 084 – recepce

Email: info@diakoniev.cz

www.diakoniev.cz

Číslo účtu: 115-2766120267/0100

Vážení a milí přátelé,

v závěru minulého roku se kvůli opatřením nemohly konat tradiční adventní benefiční koncerty, přesto nadšení dobrovolníci zorganizovali hned dva v on-line prostředí.

Upřímně děkujeme Základní umělecké škole B-Art a Farním sborům Českobratrské církve evangelické ve Stříteži nad Bečvou a v Rožnově pod Radhoštěm, za on-line benefičního koncert, v jehož průběhu mohli posluchači zaslat dobrovolný příspěvek na podporu činnosti Diakonie Valašské Meziříčí.

Koncert si můžete poslechnout ze záznamu na <https://www.youtube.com/watch?v=nPmobEmxUJA>

Další benefiční koncert, jehož výtěžek byl věnován na naši činnost, natočili v kostele na Velké Lhotě, můžete se na něj podívat na tomto kanále: <https://youtu.be/6u0AuarnDkw>

Děkujeme všem účinkujícím, [posluchačům](#) a dárcům, kteří nás tímto způsobem ve vánočním čase podpořili. Po zhlédnutí výše zmíněných koncertů nás stále můžete podpořit, platební údaje jsou u záznamů.

[Ježíškova vnučata plnila přání našim klientům také v náročné covidové době.](#)

Tento ročník byl v mnohém jiný, přesto opět krásný. Moc děkujeme vám všem, kteří jste posílali či nosili dárky pro klienty domova se zvláštním režimem, hospice, stacionáře i chráněného bydlení. Děkujeme, že jste se postarali o krásné okamžiky, které jsme mohli s našimi klienty při předávání dáreků od vás sdílet. Některé zážitkové dárky čekají ještě na splnění, až bude vhodnější doba, moc se na ně těšíme. Děkujeme také těm z vás, kteří jste mysleli na nás, kteří se o klienty staráme.

14. ledna 2021 - DĚKUJEME JEŽÍŠKOVÝM VNOUČATŮM

[Informace o očkování proti COVIDU-19](#)

Od 15. ledna se mohou k očkování proti COVID- 19 přihlásit obyvatelé ČR, kteří jsou starší 80 let. Od února se může registrovat široká veřejnost. Registrace k očkování a rezervace termínů probíhá za pomoci centrálního rezervačního systému na adrese:

<https://crs.uzis.cz/>

S registrací mohou seniorům pomáhat rodinní jak příslušníci, tak bezplatná linka 1221. V případě potřeby se můžete obracet na naši Poradnu pro pečující (tel. č.: 730 190 733) či vedoucí našich služeb.

[Návštěvy v zařízeních Diakonie](#)

Usnesením vlády ČR ze dne 7. 1. 2021 č. 14 se stanovují nové podmínky pro umožnění návštěv v sociálních službách. Na základě tohoto právního předpisu umožňuje Diakonie Valašské Meziříčí návštěvy za dodržení stanovených pravidel, která jsou podrobně popsána na stránkách Diakonie: www.diakoniev.cz

Bohoslužby:

v neděli v 9.30 on-line:

17. ledna - 2. neděle po Zjevení Páně – bohoslužba slova

24. ledna - 3. neděle po Zjevení Páně – bohoslužba slova

31. ledna - 4. neděle po Zjevení Páně – bohoslužba slova

7. února - 5. neděle po Zjevení Páně

– bohoslužba s kázáním pro děti

|

Bohoslužby nejsou od 27. 12. opět veřejně přístupné. Jsou živě vysílány a jejich záznam je uložen na kanálu youtube.com (ČCE Valašské Meziříčí) nebo přes odkaz na naší webové stránce valasske-mezirici.evangnet.cz, kde najdete odkazy i na biblické hodiny pro děti i pro dospělé.

Bohoslužby v domovech pro seniory se po dobu karantény nekonají. Na všechny klienty domovů i sociálních služeb myslíme v modlitbách.

Farní sbor ČCE ve Valašském Meziříčí

Blahoslavova 3

757 01 Valašské Meziříčí

telefon do kanceláře:

571 161 560

e-mail: [valasske-](mailto:valasske-mezirici@evangnet.cz)

mezirici@evangnet.cz

číslo účtu

u Poštovní spořitelny:

190396260/0300

[http://valasske-](http://valasske-mezirici.evangnet.cz)

[mezirici.evangnet.cz](http://valasske-mezirici.evangnet.cz)

[https://www.facebook.com](https://www.facebook.com/evangelicivalmez)

[/evangelicivalmez](https://www.facebook.com/evangelicivalmez)

Úřední hodiny:

kdykoli dle dohody

Farář Daniel Heller

mobil: 777 342 910

pevná linka: 571 161 561

daniel.heller@evangnet.cz

Pastorační pracovník

Libor Nejedlý

mobil: 737 087 308

libornejedly77@gmail.com

Pokladník Eva Janírková

mobil: 777 344 994

Redakce:

Vydáno 20. 1. 2020.

Příspěvky, ohlasy

a připomínky přijímá:

Alena Hellerová

mobil: 732 207 280

alebuc@post.cz